

нес-моделі підприємства» є вибірковою, а отже й доступною для студентів інших, непрофільних спеціальностей, було прийнято рішення щодо заміни з другого семестру 2006—2007 навчального року вказаного розділу на «Бізнес-діагностику підприємства».

Актуальне завдання підвищення ефективності засвоєння студентами теоретичних знань та формування практичних навичок самостійного дослідження вимагає перманентного вдосконалення організації навчального процесу, серед пріоритетних напрямків якого за дисципліною «Економіка підприємств» бачимо:

- ✓ оптимізацію її тематики;
- ✓ оновлення та покращення лекційного матеріалу;
- ✓ вдосконалення сукупності типових практичних завдань тощо.

З метою оптимізації предметного наповнення «Економіки підприємств-2» доцільно у її заключному тематичному розділі зосередитися саме на проблемах оцінки вартості підприємства, його активів та пасивів, виключивши питання сутності потенціалу фірми, оцінки його конкурентоспроможності тощо. При цьому зміст вказаної дисципліни, а також «Потенціал підприємства: формування та оцінка», на нашу думку, необхідно доповнити темами «Оцінка вартості поточних (оборотних) активів», де слід ідентифікувати особливості, принципи та технологію визначення вартості товарно-матеріальних цінностей, дебіторської заборгованості, фінансових інвестицій та грошових активів, та «Вартісна оцінка пасивів підприємства».

Враховуючи актуалізацію окремих практичних аспектів діагностування бізнесу, управління капіталом та оцінки його вартості також необхідно вдосконалити типові практичні завдання та матеріали поточного модульного контролю.

С. М. Дмитрук, асист.,
кафедра управління персоналом та економіки праці

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Сьогодні питання використання інформаційних технологій (ІТ) у навчальному процесі є актуальним і насамперед пов'язане із застосуванням ІТ у навчальній діяльності. Ефективне використання ІТ у навчальному процесі можливо за умови існування спеціалізованих програм.

Спеціалізовані програми навчального призначення — це сукупність програмних, технічних і методичних засобів, призначе-

них для використання інформаційних технологій у навчальному процесі. Основні складові спеціалізованих програм: технічна, програмна, методична.

Технічна і програмна складові створюють умовне середовище для використання ІТ як засобу навчання з метою забезпечення наочності і демонстративності подання навчального матеріалу, а також для оволодіння практичними знаннями і навичками роботи з сучасними інформаційними технологіями.

Роль методичної складової полягає в наявності навчальної програми, методичних та наочних посібників, дидактичних та демонстраційних матеріалів тощо. При формуванні методичної складової особлива увага повинна приділятися цілям навчання, професійній спрямованості, наявному рівню знань.

Відповідно до цілей використання спеціалізованих програм можна виділити такі його типи:

- ✓ демонстраційний комплекс;
- ✓ навчально-демонстраційний комплекс;
- ✓ комп'ютерна лабораторія.

Демонстраційний комплекс призначений для використання ІТ як засобу навчання з метою підвищення інтересу до предмету та покращення ефективності сприйняття завдяки використанню нових привабливих і швидкозмінних форм подання інформації. Склад ДК: мультимедійний комп'ютер, мультимедійний проектор та екран, на який проектується зображення з комп'ютера. Призначення ДК — проведення лекцій, семінарів, конференцій, презентацій тощо.

Навчально-демонстраційний комплекс (НДК) призначений для підвищення загальної мотивації навчання, його використання спрямовано на застосування такої форми навчання, як лекційно-практична. Цей напрям навчання має практичну спрямованість і передбачає безпосередню активність обох сторін процесу навчання: викладача і студента. Склад НДК — локальна комп'ютерна мережа, яка містить: демонстраційний мультимедійний комп'ютер викладача; сервер; робочі місця — комп'ютери поєднані локальною мережею; проектор та екран. Призначення НДК — проведення лекційно-практичних занять.

Комп'ютерна лабораторія призначена для формування практичних умінь та навичок роботи, забезпечення індивідуалізації навчання; забезпечення доступу до інформації; забезпечення можливості об'єктивної перевірки та оцінювання знань, умінь та навичок. Склад КЛ: локальна комп'ютерна мережа, яка має сервер, робочі станції. Призначення КЛ — проведення практич-

них і лабораторних занять, а також для самостійної роботи студентів.

При організації процесу навчання з використанням ІТ доцільно використовувати НДК і лекційно-практичну форму роботи. Переваги використання НДК та лекційно-практичної форми навчання: викладання матеріалу супроводжується демонстрацією; ті хто навчаються, мають можливість не тільки побачити і зрозуміти певний технологічний прийом або спосіб, але й самостійно спробувати його виконати і закріпити при виконанні типових прикладів.

Отже, в рамках лекційно-практичного заняття, яке можна проводити при наявності НДК, є можливість здобути не тільки теоретичні знання, але й практичні навички роботи, що є особливо важливим. Крім того, спеціалізовані програми можна застосовувати для вивчення різних дисциплін з використанням нових сучасних методик навчання, що робить процес навчання більш ефективним і відповідним сучасним тенденціям інформатизації суспільства.

*О. С. Дуброва, канд. екон. наук, доц.,
кафедра економіки підприємств*

ВАЖЛИВІ МОМЕНТИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ В УНІВЕРСИТЕТІ

За останні роки в рамках розвитку процесу створення єдиного європейського освітнього простору питанню забезпечення якості освіти приділяється все більша увага. Якість освіти розглядається як багатогранна концепція, що охоплює основні функції та види діяльності університету, спрямовані на випуск кваліфікованого і конкурентоспроможного на ринку праці студента. На якість освіти впливають багато факторів, основними з яких є: система управління університетом, обсяги інвестицій в освіту, організація відбору абітурієнтів та їх загальноосвітній рівень, зміст освітніх програм, якість діяльності викладачів, їх кваліфікація та компетентність.

Процеси по забезпеченню якості у вищій освіті вперше в світі було ініційовано в 1985 році у Великобританії, Франції та Нідерландах. Відомі три основні моделі управління якістю підготовки спеціалістів, в основі яких лежать відповідно: оціночний метод управління якістю діяльності університету; принципи всезагального управління якістю діяльності ВНЗ; вимоги міжнародних стандартів якості *ISO*.